

ikke var noget Svar; thi her er ikke Spørgsmaal om, hvorvidt en Formuestigning er berettiget eller uberettiget, lige saa lidt som der er Spørgsmaal om, hvorvidt en Løn, fastsat ved Overenskomst, er berettiget eller uberettiget. Der er nogle Folk, som ved Kronestigningen har faaet deres Formue forøget betydeligt, medens der er mange andre Mennesker, der som Følge af den samme Kronestigning er kastet ud i Arbejdsløshed. Hvad er da rimeligere, end at de, der faar forøget deres Formue, giver et klækkeligt Bidrag til Afhjælpning af den Nød, der er skabt paa andre Omraader til Fordel for dem? Vil det ærede Medlem være med til en saadan Beskatning, eller vil han ikke? Det er det, der er Spørgsmaal om, ikke om berettigede og uberettigede, om flyttede og ikke flyttede Værdier. Her nytter det ikke at knibe udenom, det Spørgsmaal er saa lige til. — Det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen beklagede sig over, at personlige Indtægter blev draget frem. Jeg er mig bevidst ikke at have draget nogens personlige Indtægt frem. Jeg har sagt: En Gaardmand, der samtidig er Rigsdagsmand, kan sagtens tale om det rimelige i at tage en Lønnesættelse som Rigsdagsmand, ganske anderledes stiller det sig naturligvis med den Arbejdsmand eller Haandværker, der tjener et halvt hundrede eller 60 Kr. om Ugen. Dette maa jeg fastholde; det er Stillingen. Naar det ærede Medlem tilbyder mig ogsaa at gaa over til at blive Gaardmand, maa jeg sige, at min Tid tillader mig det ikke i Øjeblikket, ellers kunde det være meget fristende. — Endelig søgte det ærede Medlem at bortforklare, hvad han sagde i Gaar, men det gaar ikke. Det ærede Medlem har udtrykkelig sagt, at han ønsker ved at give Afkald paa nogle hunderede Kroner at virke som Løntrykker overfor Arbejdere og Tjenestemænd. Det kan det ærede Medlem ikke komme bort fra. Det ærede Medlem kan læse i Rigsdagstidenden Sp. 3928: „Det er ganske vist“, siger det ærede Medlem, „ikke af økonomisk stor Rækkevidde“ — altsaa Rigsdagsmændenes Lønnesættelse — „men det giver baade en moralsk Ret og en vis moralsk Styrke til at hævde Kravet om Nedsættelse overfor andre“. Ja, dette har det ærede Medlem sagt og det staar fast. Det ærede Medlem ønsker — ikke fordi det betyder noget som helst for Staten — at give Afkald paa et Par Fedtskillinger for ved Hjælp deraf at kunne møde endnu stærkere med Kravet om at trykke Lønnen ned for dem, der i Forvejen

har for lidt. Dette Standpunkt er ikke særlig tiltalende.

Det ærede Medlem Hr. Pürschel gjorde nogle Bemærkninger om, at naar han havde sagt, hvad han havde sagt, var det maaske, fordi han ikke kendte Formen for Forhandling mellem de to Partier, der nu er i Koalition og bærer Regeringen. Ja, Tønen og Forhandlingsformen var jo saa særlig smuk i den forrige Koalitions Tid, saa jeg kan godt forstaa, at det ærede Medlem er i Vildrede med, hvorledes han skal opfatte den nuværende.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen har Ordet for en kort Bemærkning.

Knud Kristensen: Der er nogle, der ved Kronestigningen har faaet en forøget Formue, der er nogle, der ved Kronestigningen har faaet en forøget Gæld. Hvis der skal være Rimelighed i Forholdet, saa maa vel, naar Fortjenesten fratages dem, som har faaet den, ogsaa de, der har faaet forøget Gæld, have Krav paa Erstatning, og saa kan det ophæve hinanden. Jeg har fremdeles fremhævet, at naar Arbejderne kom ud i Arbejdsløshed, saa var det ikke paa Grund af Kronestigningen, men fordi de ikke vilde gaa ind under de Vilkaar, som Kronestigningen bød. Det har den højtærede Statsminister ikke gjort Forsøg paa at modbevise. Jeg vil endvidere endnu en Gang protestere imod, at den højtærede Minister siger, at jeg har villet være Løntrykker overfor Arbejderne. Jeg har pointeret, at det samfundsmæssigt er en Nødvendighed, at vi faar Driftsomkostningerne ned, og jeg har derfor spurgt Ministeren, om han vil stille Forslag om Konjunkturtillæggets Nedsættelse — jeg spørger om det her for tredje Gang, og beder om at faa Svar derpaa. Men det er ikke, fordi man vil trykke Lønnen, det er, fordi det er en Nødvendighed fra Statens Side at stille det Krav, og naar det er en Nødvendighed, saa mener jeg, at vi er moralsk forpligtede til ogsaa at tage os selv med. Det er dog saa lige ud ad Landevejen. Men det var for øvrigt slet ikke under Omtalen af Arbejdernes Løn, det var under Omtalen af Statsfunktionærernes Konjunkturtillæg, jeg kom med den Udtalelse, og det er saa sandelig ikke Folk med 50 Kr. om Ugen allesammen. Det er simpelt hen en Nødvendighed, at de tager Konsekvensen af Kronestigningen, og det, der her er Tale om, er jo kun en Nedgang i Kroneantallet, i Virkeligheden ikke no-